

ABVAKABO FNV

CNV Publieke Zaak

VMHPN

Aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
mr. dr. L.F. Asscher
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Arnhem, 4 juli 2013

Onderwerp: Verzoek tot gebruik Arbeidstijdenbesluit offshore mijnbouw voor offshore duurzame energie opwekking

Geachte heer Asscher,

Namens de Werkgeversvereniging voor de Energie-, Kabel & Telecom- en Afval & Milieubedrijven (WENb), de Nederlandse Wind Energie Associatie (NWEA) en de vakorganisaties dienen wij een verzoek in om de arbeidstijdenregelgeving zo aan te passen dat voor arbeid t.b.v. de aanleg en het onderhoud van windparken van een vergelijkbare regeling gebruik gemaakt kan worden zoals nu van toepassing is op de offshore mijnbouw (paragraaf 5.14 van het Arbeidstijdenbesluit). Zodat, wanneer de betreffende arbeid daartoe noopt, gewerkt kan worden in vergelijkbare roosters.

Dit verzoek betreft alleen die situaties waarbij de bestaande Arbeidstijdenwet/Arbeidstijdenbesluit van kracht is en beoogt geen weerslag te hebben op werknemers die vallen onder de ILO/MLC-2006 resolutie (Maritime Labour Convention), Arbeidstijdenbesluit Vervoer (onderdeel scheepvaart) of andere geldende wet- en regelgeving.

De offshore industrie verwacht de komende jaren een toenemend aantal windparken offshore te gaan realiseren. Deze offshore windparken worden steeds omvangrijker en komen steeds verder uit de kust te liggen. Dit heeft grote gevolgen voor de arbeid en de arbeidsomstandigheden van de medewerkers die werkzaam zijn op deze windparken.

Zowel bij aanleg, onderhoud & beheer als bij reparatieprojecten waarbij urgentie een rol speelt, is het belangrijk dat er, gezien de omstandigheden op zee, in korte tijd zo efficiënt mogelijk gewerkt wordt. Op dit moment valt dergelijke arbeid, voor zover dit niet valt onder ILO/MLC-2006 of Arbeidstijdenbesluit Vervoer of andere wet- en regelgeving, onder de algemene normen van de Arbeidstijdenwet (ATW). Dit levert twee mogelijkheden op voor de organisatie die de arbeid verricht:

De eerste mogelijkheid is dat er dagelijks heen en weer gevaren wordt van de kust naar de locatie. Omdat het varen naar de locatie arbeidstijd is, gaat dit niet alleen ten koste van de tijd dat er daadwerkelijk gewerkt kan worden, maar is het ook voor de medewerkers erg belastend.

De tweede mogelijkheid is dat men gedurende de werkzaamheden de dagelijkse en wekelijkse rust geniet op een "hotelschip". Dit verhoogt de efficiëntie van de werkzaamheden, maar omdat de ATW geen bepalingen bevat over waar rustperiodes doorgebracht moeten worden, kan een gevolg zijn dat de medewerkers voor lange tijd offshore moeten verblijven. De rusttijd zal in dat geval ook offshore plaatsvinden, wat na enkele weken als belastend ervaren wordt.

Omdat beide opties onwenselijk zijn, zijn wij, de WENb en de NWEA, als vertegenwoordigers van de bedrijven betrokken in de windenergie, in samenspraak met de werknemersorganisaties, tot de

conclusie gekomen dat zowel de efficiëntie van de arbeid als de veiligheid, gezondheid en welzijn van de werknemers ermee gediend zijn als genoemde arbeid, voor zover deze niet valt onder ILO/MLC-2006, Arbeidstijdenbesluit Vervoer of andere wet- en regelgeving zou vallen onder een regime zoals dat ook al voor de offshore mijnbouw (olie- en gaswinning) geldt. Een dergelijk regime biedt aan de ene kant de verruiming die noodzakelijk is om de arbeid efficiënter te maken (een ruimere norm voor de maximale arbeidsduur in één week en minder beperkingen t.a.v. nachtarbeid), aan de andere kant biedt het meer bescherming. Zo ligt voor mijnbouwactiviteiten de gemiddelde arbeidsduur per week op 40 i.p.v. 48 uur en is de verplichte dagelijkse rust 12 i.p.v. 11 uur, maar ook krijgt de werknemer voor elke 24 uur dat hij offshore is - op de werklocatie of in het hotelschip - 24 uur rust, welke op het vaste land genoten moet worden. Ook is de tijd dat hij achtereen offshore mag werken gelimiteerd. In elke periode van 28 dagen mag een werknemer slechts op 14 dagen arbeid verrichten. In de praktijk komt dit neer op roosters van 2 weken 'op' en 2 weken 'af'. Op deze wijze wordt op mijnbouwinstallaties voor de olie- en gaswinning op zee al sinds vele jaren naar tevredenheid gewerkt.

In feite wordt bij offshore windparken op zee hetzelfde type arbeid verricht als bij de olie- en gaswinning. Wij begrijpen dat bij de totstandkoming van de Mijnbouwparagraaf in het Arbeidstijdenbesluit, zo'n twintig jaar geleden, in de eerste plaats gedacht is aan arbeid t.b.v. de olie- en gaswinning, gezien de zeer bescheiden rol die windenergie toentertijd speelde. Dit is nu echter anders, en om die reden vragen wij u om de bestaande regelgeving te actualiseren.

Ten overvloede wordt nogmaals vermeld dat het hier niet alleen gaat om de verbetering van de efficiëntie van de werkzaamheden, maar evenzeer om de daarmee samenhangende arbeidsomstandigheden van de werknemers. De veiligheid, de gezondheid en het welzijn van de medewerkers heeft voor alle betrokken partijen de hoogste prioriteit. Wij wijzen in dit verband op de arbocatalogus windenergie voor on- en offshore: <http://windenergiebedrijven.dearbocatalogus.nl/>. In deze arbocatalogus worden de maatregelen beschreven die zowel de medewerker als de organisatie kunnen nemen om de risico's die men loopt bij het uitvoeren van werkzaamheden zoveel mogelijk te beperken. De inhoud van deze arbocatalogus is ontwikkeld vanuit de windenergiebedrijven en wordt branchebreed gedragen.

Hoogachtend,
Nederlandse Wind Energie Associatie

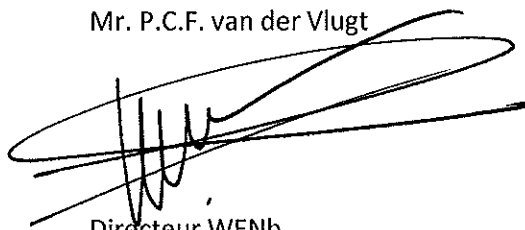
T. Hirdes

Directeur NWEA

Stuurgroep arbocatalogus PLb/Wind

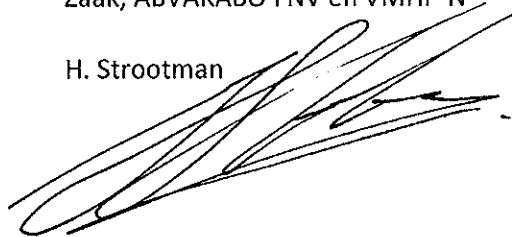
Mr. P.C.F. van der Vlugt

Directeur WENb

Namens de vakorganisaties CNV Publieke
Zaak, ABVAKABO FNV en VMHP-N

H. Strootman

Landelijk bestuurder CNV Publieke Zaak